

Milí čtenáři,

dostává se Vám do rukou mimořádně dvojčíslo InfoBulletinu. Naleznete v něm informace o projektu odborné a metodické pomoci sociálním pracovníkům židovských obcí, který od roku 2006 koordinuje Federace židovských obcí v ČR. Aktuálně mohou doplnit, že od příštího roku provedeme projekt sami. Dále se dozvíte o vzdělávacích a kulturních projektech židovských obcí, které jsou připravovány s naší podporou. Příběhem Anny Hyndrákové Vás provede Kateřina Steinová, studentka gymnázia Lauderových škol, která se zabývá historií školní budovy. Představíme Vám dalším příběhem pana prof. Tomáše Kostu, nového člena naší správní rady.

Dovolte mi v úvodníku zmínit několik novinek z NFOH. V létě jsme pozměnili své logo, nyní lépe charakterizuje naši činnost a máme z něj radost. Zapojili jsme se do sociálních sítí, nově nás naleznete na facebooku. Vydali jsme výroční zprávu za loňský rok, neleznete ji na www.fondholocaust.cz, děkuji všem dárcům, kteří se na ní podíleli, Karlu Cudlínovi za krásné fotografie a Danu Hoffmannovi za svěží, neokoukaný a krásný design. V těchto dnech vrcholí úpravy, brzy spustíme internetové stránky v nové úpravě.

Dne 23. listopadu 2010 od 19 hodin pořádáme benefiční koncert. Tentokrát v rekonstruovaných prostorách klubu Roxy (Dlouhá 33, Praha 1). Vystoupí Dominika a Jiří Hoškovi, Pressburger klezmer band a IBY & CHIPSY EMPIRE, koncertem provede Ester Janečková. Vstupenky budou k dispozici měsíc před koncertem. Přijďte a podporujte s námi projekty v programech Péče, Obnova, Připomínka a Budoucnost! Těšíme se na Vás!

Marta Malá
ředitelka

Z NAŠÍ ČINNOSTI

GRANTY NA ROK 2011

Dne 1. července 2010 jsme vyhlásili výběrové řízení na podporu projektů v roce 2011 ve všech programech NFOH. Přes léto jsme konzultovali připravované projekty, 1. září jsme uspořádali pro žadatele seminář. Uzávěrka pro příjem žádostí byla 17. září 2010. V současné době zpracováváme přijaté žádosti, grantové komise je následně ohodnotí a správní rada NFOH rozhodne o udělení nadačních příspěvků v druhé polovině listopadu. Výsledky zveřejníme na našich internetových stránkách.

MORAVA

V srpnu jsme navštívili partnerské organizace a provedli kontrolu projektů, které podporujeme.

Dostalo se nám milého přijetí na Židovské obci v Ostravě, u o. s. Respekt a tolerance a Diakonie ČČE. Cestou jsme navštívili židovské hřbitovy v Boskovicích, Lošticích, Úsově a Hlučíně.

BAREVNÁ DEVÍTKA

Zúčastnili jsme se festivalu Barevná devítka – Etnofest, který se konal 28. srpna 2010, kde jsme, abychom prezentovali židovskou kulturu. Zuzana Tlášková připravila pro rodiče s dětmi workshop na téma podzimních židovských svátků.

Z OBSAHU BULLETINU

Z naší činnosti	2
Program PÉČE: Odborná a metodická pomoc pro sociální pracovníky ŽO	3
Program PŘIPOMÍNKA: Žili tu s námi	3
Program BUDOUCNOST: Vzdělávání v judaismu	4
Program OBNOVA: Revitalizace židovských památek v ČR	5
Příběh: ANNA HYNDRÁKOVÁ	6
Příběh: prof. TOMÁŠ KOSTA	8
Kalendář akcí podpořených NFOH Září–prosinec 2010	11

VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘ

Dne 6. září 2010 jsme uspořádali společně s Federací židovských obcí v ČR další vzdělávací seminář pro zaměstnance židovských obcí a partnerských organizací. Semináře o židovských zvycích a tradicích II. se zúčastnilo přes 60 zájemců, kteří vyslechli Chaima Kočího (Životní cyklus), Aleše Koukala (O synagoze) a Pninu Rubesch (Země zaslíbená v židovské tradici).

VZDĚLÁVÁNÍ V JUDAISMU A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT V ŽIDOVSKÝCH OBCÍCH

Každoročně podporujeme různorodé vzdělávací a společenské aktivity v židovských obcích v Děčíně, v Teplicích a v Ostravě. Podporujeme oslavy svátků, kde se většinou scházejí zejména členové obcí. Výstavy s židovskou tematikou, které jsou určeny pro veřejnost a také pro studenty, vzdělávací přednášky a semináře na různá témata a další kulturní programy. Díky těmto aktivitám ožívají nejen prostory židovských obcí, ale také synagogy a další židovské památky.

s významnými obyvateli židovského původu v Moravskoslezském kraji. Od roku 2007 působí v židovské obci kroužek Chaim, který zábavnou formou seznamuje děti s židovskými svátky a tradicemi. Více informací o aktivitách obce najdete na www.kehila-ostava.cz.

Díky moha aktivitám a snaze Židovské obce Děčín patří tamní synagoga mezi nejvýznamější památky v Ústeckém kraji, ve které je bohatý kulturní a společenský život. Návštěvníci mnoha kulturních a vzdělávacích akcí se kromě jiného mohou dozvědět o historii synagogy a dlouholeté rekonstrukci. Židovská obec v Děčíně se snaží navazovat kontakty se školami a přilákat studen-

Židovská obec v Teplicích provozuje společenský klub od roku 2004. Každý měsíc je připravena minimálně jedna přednáška o judaismu, také besedy pro studenty, promítání tématických filmů, výuka Tóry, výstavy a výlety. Židovská obec se svými aktivitami také zaměřuje na národnostní menšiny. Společně s maďarskou, slovenskou a romskou menšinou připravují setkání národnostních menšin. Více informací naleznete na www.kehila-teplice.cz.

V Židovské obci v Ostravě se spíše zaměřují na přednáškovou činnost. Témata jsou různá, v současné době běží cyklus Úvod do Kabaly. O toto téma je velký zájem nejenom z řad členů židovské obce, ale také ze strany veřejnosti. Přednášky a besedy se konají jednou měsíčně. Kromě toho připravuje židovská obec pro své členy tématické zájezdy, kde mají účastníci možnost se seznámit

ty a učitele základních a středních škol. Přípravu je pro ně tématické přednášky, besedy a výstavy. Židovská obec si vybudovala vlastní knihovnu. Zejména pro členy židovské obce jsou také připravovány oslavy židovských svátků. Na adrese www.zidovskaobecdecin.wz.cz najdete aktualizo-

vané informace o probíhajících a připravovaných aktivitách.

Jsmo velice rádi, že židovské obce udržují život ve svých komunitách a také dávají prostor veřejnosti poznat židovské zvyky, tradice a kulturu.

■ af

OBNOVA

PROGRAM PODPORY PROJEKTŮ REKONSTRUKCE, OBNOVY A ZACHOVÁNÍ ŽIDOVSKÝCH PAMÁTEK

PROJEKT FEDERACE ŽIDOVSKÝCH OBCÍ REVITALIZACE ŽIDOVSKÝCH PAMÁTEK V ČESKÉ REPUBLICĚ

Dne 7. dubna 2010 ministr kultury prof. Václav Riedlbauch slavnostně podepsal za účasti představitelů židovských a partnerských organizací rozhodnutí o poskytnutí dotace ve výši 281 milionů Kč. Rekonstrukce se dočkají a následně jako centra židovské kultury budou sloužit židovské památky v Brandýse nad Labem, Úštěku, Plzni, Březnici, Nové Cerkvi, Polné, Boskovicích, Mikulově a Krnově. Aktuální informace o projektu naleznete na jeho internetových stránkách: www.10hvезд.cz. O vývoji projektu Vás budeme průběžně informovat.

■ mm

Příběh: Anna Hyndráková

Příběh každého, kdo prožil peklo koncentračních a vyhlazovacích táborů, stojí za zaznamenání. Je svědectvím, ze kterého se můžeme a musíme učit. Rozhodli jsme se proto zařadit do našeho bulletinu příběhy přeživších. Nikdy jich není dost.

Anna Hyndráková je dlouholetou aktivní členkou představenstva Terezínské iniciativy, společně s paní Annou Lorencovou od počátku devadesátých let 20. století nahrává rozhovory s pamětníky šoa, které jsou archivovány v oddělení pro dějiny šoa Židovského muzea v Praze.

Dne 12. dubna 2010 se uskutečnila beseda s paní Annou Hyndrákovou na téma jejich vzpomínek na její válečné osudy. Zúčastnili se jí žáci a studenti gymnázia Or chadaš, pedagogové a někteří rodiče. Beseda se konala v návaznosti na Jom ha-šoa, během kterého se předchozího dne vzpomínalo na oběti holocaustu.

Paní Anna Hyndráková vyprávěla o osudech celé své rodiny, ze které zůstala naživu pouze ona. Zaměřila se na vyprávění příběhu očima dětí, mládeže. Když od září 1940 židé nemohli navštěvovat žádné školy, byla jejich jedinou na-

dějí židovská měšťanka v Jáchymově ulici v Praze. Ta byla neustále přeplněná, když od podzimu 1941 začaly transporty, tak se úbytek deportovaných dětí hned doplňoval jinými. Nejživější vzpomínky měla na hodiny němčiny. Za trest se musela zpaměti naučit báseň J. W. Goetha: Der Zauberlehrling. Na Hagiboru se nacházelo jediné sportoviště, kam židovská mládež měla přístup. Hrály se zejména míčové hry nebo se konaly různé závody. Navčivovaly se hebrejské písně a vedly se diskuze o Palestině.

Přípravy na transport do Terezína byly velmi komplikované. Většinu vybavení bytu Anniny rodiče rozdali příbuzným nebo ukryli k sousedům

Protektorátní židovská škola v Jáchymovce

Anna Hyndráková (vpravo) na dobové fotografii

v domě. Po válce však všichni sousedé popřeli jakýkoli majetek, který by mohl patřit Anně. Po příjezdu do Terezína se setkala Anna s rodiči se sestrou Trudou, která byla transportována s manželem dříve. Díky jejich pomoci ušli prohlídce, při které by ztratili vše, co si přivezli s sebou. V Terezíně měly děti možnost se pod vedením vychovatelů vzdělávat či umělecky realizovat.

Anna v Terezíně oslavila 16. narozeniny, ale také musela překonat příušnice, žloutenku a jiné choroby. Byla velmi zesláblá a uzdravila se po dlouhé době.

V Osvětimi byla situace o mnoho horší, všude se ozýval křik a pláč lidí, štěkot psů. Annina maminka po záškrtu velmi špatně slyšela, takže byla chráněna od nerváků, které prožívali ostatní. Anna byla poslána do ženského tábora s tím, že jí bylo jasné, že se loučí navždycky.

Dále prošla několika tábory, až v lednu 1945 začaly likvidace táborů před Rudou armádou a pochody na západ, tzv. pochody smrti. Anna se s kamarádkou pokusila o útek, který obě zvládly. O několik dní později je však jednotky SS chytily, jen zázrakem je nezastřelily. Po návratu do rodné Prahy zjistila, že z celé rodiny přežila jen ona. Pomoc našla v roce 1946 v sirotčinci, který byl

v budově dnešních Lauderových škol zřízen. Postupem času se postavila na vlastní nohy, ale bez pomocné ruky by byl její návrat do života mnohem komplikovanější.

Budova v Belgické ulici byla postavena v roce 1881. Od roku 1895 zde fungoval židovský sirotčinec pro chlapce. Ve 20. a 30. letech byla budova zmodernizována architektem Ehrmanem. V budově vznikla moderně vybavená tělocvična, hudební třída, společenské místnosti, bazén, hřiště a v zimě i kluziště. Velký důraz se kladl na náboženskou výchovu, ale také na kulturní život chovanců. V roce 1941 měla v Belgické světovou premiéru dětská opera *Brundibár* od Hanse Krásky. Avšak všichni obyvatelé budovy byli postupně transportováni do Terezína. Budovu obývali od roku 1943 do konce druhé světové války Němci.

Následně byl v budově zřízen Azylový dům pro sirotky. Ten byl podporován organizací Joint, která poskytovala osiřelým dětem šatstvo a jídlo. Osiřelé děti se učily hebrejsky a slavily židovské svátky. Byla zde možnost doplňování vzdělání, které při německé okupaci bylo pozastaveno. Mezi léty 1945 až 1949 odešlo z Azylového domu více než 90 židů do Palestiny. Na základě restitučního zákona byl majetek Židovské obce v Praze navrácen. Od roku 1997 budovu využívají Lauderovy školy.

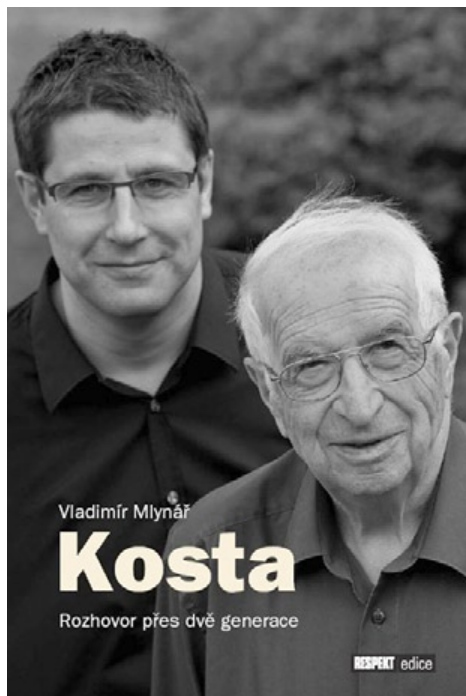
**Pro InfoBulletin napsala
Kateřina Steinová**

Oslava Chanuky v sirotčinci v roce 1947

Příběh: prof. Tomáš Kosta

Prof. Tomáš Kosta se narodil v roce 1925 jako druhý syn v bohaté německo-židovské rodině Pavly a Oskara Kostových. I když byl jeho pradědeček rabínem, rodina Kostů nebyla ortodoxní a prof. Kosta v dětství vlastně ani nevěděl, že je Žid. Celá rodina byla sice zapsána v Pražské židovské obci, ale žila mimo židovskou komunitu i náboženství.

Po příchodu Němců se idylické dětství pana Kosty rázem změnilo. Norimberské zákony přinesly Židům mnoho zákazů. Tomáš Kosta, kterému bylo tehdy 15 let, nesměl chodit do školy a musel si najít zaměstnání. Nakonec se rozhodl, že se vyučí kuchařem, a podařilo se mu sehnat práci v židovské nemocnici, kde si našel nové přátele. Tím se taky poprvé dostal do uzavřené židovské komunity. Záhy po příchodu gestapa do Prahy byl zatčen jeho otec, který před válkou pomáhal německým antifasistům utíkajícím z Německa. Po několika hodinovém výslechu byl sice gesta-

pem propuštěn, ale nikdo nevěřil, že trvale. Rodina byla rozhodnuta emigrovat do Anglie. Otec jel napřed, později měli odjet i oba bratři s matkou. Začala ale válka, hranice se uzavřely a emigrovat se jim nepodařilo.

TEREZÍN

Jako první z rodiny dostal povolávací rozkaz k nástupu do transportu v listopadu 1941 bratr Jiří. Jel do Terezína, kde začal spolu s ostatními vězni budovat první nacistické židovské ghetto. Z počátku si mohli s Jiřím dopisovat, takže se dozvěděli, že v táboře pracuje. Ale o hrůzách koncentračních táborů zatím nevěděli nic.

V roce 1942 dostal povolání do Terezína i prof. Kosta, společně s matkou a jejími rodiči. Bylo mu 17 let. Jeho první prací v Terezíně bylo kopání hrobů, což bylo fyzicky velmi náročné. Ale po 3 měsících se mu podařilo získat práci v tábořové kuchyni, což mu umožnilo pomáhat rodině tím, že jim nosil jídlo. O transportech na Východ se již mezi vězni mluvalo, ale pořád ještě panovalo přesvědčení, že jde o pracovní tábory. Z Terezína se sice dalo utéct, ale protože si tehdy ještě prof. Kosta nemyslel, že jde o život, a neměl „venku“ žádné kontakty, zůstal.

OSVĚTIM

V září 1944 byl Tomáš Kosta zařazen do transportu do Osvětimi. Jeli v uzavřených vozech několik dní bez vody a jídla, namačkáni jeden na druhého. Mnoho lidí cestou zemřelo. Tomáš Kosta dorazil na pokraji vyčerpání. Zbytek Kostovy rodiny zůstal v Terezíně. Po příjezdu do Osvětimi byli všichni z vagonů vyhnáni ven a za velkého křiku

a spěchu selektováni. Příslušníci SS se ptali na věk a zdraví. Tomáš Kosta řekl, že je zdravý a je mu 20 let (i když mu bylo teprve 18 let). Šel vpravo. Hned po něm přišel na řadu jeden z jeho kamarádů. Ten řekl, že je mu 16 a je nemocný. Poslali ho doleva a šel rovnou do plynu.

V Osvětimi prof. Kostovi hodně pomohlo, že byl součástí party pěti mladých silných kluků, kteří si navzájem pomáhali. Dokonce se jim povedlo dostat se na práce mimo tábor – odjeli na soustružnické práce do Meuselwitzu, kde bydleli v táboře přímo vedle továrny, a to dokonce ještě dřív, než jim byla vypálena vězeňská čísla. Vězni zde byli určeni k práci, nikoli k likvidaci. Takže se s nimi zacházelo přeci jen lépe než v Osvětimi.

POCHOD SMRTI

V dubnu 1945, kdy se Rudá armáda blížila k Berlínu, byla zahájena evakuace tábora v Meuselwitzu. Vězni byli naloženi do vagonů a začal transport smrti.

„Jeli jsme v otevřených vagoncích a přšelo. V noci byla ještě zima a v těch mokrých hadrech to bylo opravdu zlé. Tři dny nás vezli bez čehokoli k jídlu a pití. A pak se na nebi objevilo spojevecké letadlo a začalo po nás střílet. Podařilo se mu zasáhnout lokomotivu, takže jsme zůstali stát,“ vzpomíná Tomáš Kosta.

Transport zůstal dva dny stát a vězni umírali. Tomáše Kostu a jeho kamarády zachránila sudetská Němka, která jim obě noci přinesla chléb a vodu. Jelikož SS nesehnalo novou lokomotivu, vyhnali vězně z vagonů a začal skutečný pochod smrti.

NA ÚTĚKU

Tomášovi už bylo jasné, že teď je čeká jenom smrt, a rozhodl se utéct. Přidal se k němu jen jeden z jeho přátel – Scheuer, ostatní už neměli dost sil. Oběma kamarádům se podařilo uprchnout do lesa. Později našli opuštěný dům, kde ukradli oblečení a jídlo, a vydali se po silnici do Karlových Varů. Cestou je ale zastavila hlídka.

„Neměli jsme žádné papíry a tvrdili jsme, že jsme civilisti, kteří byli na práci v Reichu. Oba jsme uměli dobře německy, ale stejně nám moc

nevěřili. No fakt je, že jsme jako Árijci teda moc nevypadali...“

Přinutili nás sundat si kalhoty, ale protože ani jeden z nás nebyl obřezaný a neměli jsme vypálená vězeňská čísla, nakonec nás odvezli do Karlových Varů na policejní stanici, kde nás zavřeli do sklepa.“

Poté se jim podařilo znovu utéct. Uchýlili se do nedaleké vesnice, kde se schovali do stodoly se senem, kde už se ukrývalo několik Francouzů. Byli ale objeveni a předáni jednotce SS. Příslušníci SS nové zajatce strašně zbili a přidali je k evakuačnímu transportu, jehož byli ostrahou. Tomáš Kosta měl štěstí a podařilo se mu mezi vězně zamíchat dřív, než mu stačili opravdu ublížit. Schauer ale takové štěstí neměl a na následky svých zranění během transportu zemřel. Vlak zastavil nedaleko Terezína. Příslušníci SS se rozutekli a vlak našli pracovníci Červeného kříže.

V Terezíně byla v té době již karanténa kvůli epidemii skvrnitého tyfu. Jeho maminka, která byla po celou válku v Terezíně, tam Tomáše po několika hodinách našla. Kromě matky přežil i Kostův dědeček.

Tomáš Kosta dostal skvrnitý tyfus a byl na infekční izolaci. Jeho matka a dědeček odjeli do Prahy bez něj. Prof. Kosta se bál, že v nemocnici

zemře, a tak utekl. Do Prahy se dostal na střeše přeplněného vlaku.

V Praze musel opět do nemocnice, kde se mu ale dostalo mnohem lepší péče. Nakonec došlo i ke šťastnému setkání s bratrem Jirkou, který přežil v jednom z pracovních lágrů u Osvětimi.

POVÁLEČNÁ LÉTA

První, co po úplném uzdravení udělal, bylo, že se vydal za svou první platonickou láskou, Danicou Nebuškovou. Vzali se v květnu 1948 (oběma jim bylo 23 let) a záhy se jim narodil syn Michal, později dcera Pavla.

Po válce byl prof. Kosta plný ideálů a naprosto věřil v komunismus. V padesátých letech mu ale nejprve zatkli otce kvůli obvinění ze špionáže, později i matku kvůli obvinění ze sabotáže, což napomohlo ke jeho prohlédnutí. Od konce války prof. Kosta vystrídal několik zaměstnání, až se uchytil v knižním velkoobchodu. Byl velmi úspěšný a později se stal dokonce ředitelem Nakladatelství politické literatury. Pak ale přišla sovětská okupace a prof. Kosta i s rodinou emigroval. Nakonec ho práce zavedla do Německa, kde získal práci v nakladatelství, a začala jeho zářná profesionální kariéra.

Do Prahy se vrací hned v prosinci 1989, ale na trvalo se do Čech už nepřestěhoval.

ROZHOVOR

● Čím se dnes zabýváte?

● Jsem přesvědčen, že český národ se potřebuje zbavit následků komunismu, a snažím se tomu pomoci. Postupně jsem byl poradcem tří českých premiérů a dnes jsem poradce ministra zahraničí, především ve věcech česko-německých vztahů. Dále jsem společníkem nakladatelství Atlantis, jež jsme založili s Václavem Havlem v roce 1990. V Německu jsem členem různých organizací, například kordinatoria Embertovy nadace.

● Kde se ve Vás bere síla pracovat pro jiné potom, co jste prožil?

● Mám optimistický přístup k životu. Vždycky se dívám dopředu a neohlížím se na minulost. Ani v koncentráku, ani když jsem měl rakovinu, jsem si nepřipouštěl možnost smrti.

● Jaká je Vaše současná rodinná situace? Co Vaše děti?

● S Danicou jsme svoji už 62 let a v současné době žijeme ve Frankfurtu, stejně jako naše dcera Pavlínka. Michal z USA po studiu odešel a žije v Berlíně, kde působil jako pilot.

Rozhovor s prof. Kostou vedla
Kateřina Vintrová

Text zpracován dle knihy Vladimíra Mlynáře
Kosta / Rozhovor přes dvě generace.

PODPORUJTE S NÁMI!

Podporujeme péči o přeživší šoa, vzdělávací a vzpomínkové projekty o holocaustu, rekonstrukci židovských památek, vzdělání v judaismu a rozvoj židovských komunit v České republice.

Připojte se i Vy a pomozte zmírnit křivdy minulosti a podpořte společně s námi budoucnost!

UniCredit Bank, 502-2685554004/2700

BIC: BACX CZ PP, BAN: CZ7327000005022685554004

Stávajícím dárcům a sponzorům děkujeme!

KALENDÁŘ NÁMI PODPOŘENÝCH AKCÍ ZÁŘÍ–PROSINEC 2010

Září–prosinec

Výstava **Transporty protektorátních Židů do Běloruska v letech 1941–1942**

- **Místo:** Praha, Galerie Roberta Guttmanna

Více informací na www.jewishmuseum.cz

Říjen

Dny pro Izrael

Pásmo nejrůznějších kulturních a vzdělávacích akcí, které každoročně přispívá k přátelským vztahům mezi naší zemí a Izraelem.

- **Místo a termín:** Hr. Králové, 4.–9. 10. 2010

Více informací na www.sion.cz

Listopad

Konference **Židé a Morava**

XVII. ročník konference Židé a Morava

- **Místo a termín:** Kroměříž, 11. 11. 2010

Více informací na www.muzeum-km.cz

Říjen–listopad

Staronová šance – veřejná shromáždění proti antisemitismu, přednášky a konference

- **Místo a termín:** Den pro Izrael, Prostějov, 24. října 2010
- **Místo a termín:** Připomenutí tzv. „křišťálové noci“, Karlovy Vary, 7. 11. 2010

Více informací na www.icej.cz

Říjen–prosinec

Putovní výstava „Místa utrpení, smrti a hrdinství“.

Prostřednictvím výstavy se může veřejnost a mládež seznámit s historií koncentračních táborů. Součástí výstavy jsou přednášky, vzpomínky pamětníků a promítání filmů.

- **Místo:** Ústí nad Labem, informační centrum

Více informací získáte u koordinátorky projektu paní Olgy Zárubové na tel.: 244 462 441

„OD TĚ DOBY VĚŘÍM

NA OSUD...“ “SINCE THEN

I BELIEVE IN FATE...”

**Transporty protektorátních Židů
do Běloruska v letech 1941 – 1942**
**Transports of Protectorate
Jews to Byelorussia, 1941 – 1942**

OD 29. ČERVENCE 2010 DO 30. LEDNA 2011

denně kromě sobot a židovských svátků

ŽIDOVSKÉ MUZEUM V PRAZE

GALERIE ROBERTA GUTTMANNA

U STARÉ ŠKOLY 3, PRAHA 1

FROM 29 JULY 2010 UNTIL 30 JANUARY 2011

every day except for Saturdays and Jewish holidays

JEWISH MUSEUM IN PRAGUE

ROBERT GUTTMANN GALLERY

U STARÉ ŠKOLY 3, PRAGUE 1

www.jewishmuseum.cz

InfoBulletin vydává Nadační fond obětem holocaustu jako informační periodikum určené partnerským organizacím a žadatelům o nadační příspěvek • Adresa kanceláře: Legerova 22/1854, 120 00 Praha 2 • Telefon: 224 261 615, 224 261 573, fax: 224 262 563 • E-mail: info@fondholocaust.cz • Internet: www.fondholocaust.cz • Bulletin zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR pod evid. číslem MK ČR E 16905 • **Kontakty:** Marta Malá, ředitelka: mala@fondholocaust.cz, 224 261 615 • Andrea Fictumová, koordinátora programu Péče, Připomínka, Budoucnost: fictumova@fondholocaust.cz, 224 261 573 • Kateřina Vintrová, finanční manažerka: vintrova@fondholocaust.cz, 224 261 573